

Resolució 917/2023, de 5 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 872/2023

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Diverses qüestions sobre competències de la Generalitat en matèria d'accessibilitat.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i desestimació parcial

Resum: Aquesta Reclamació deriva d'una sol·licitud que està relacionada amb d'altres sol·licituds prèvies i també amb d'altres reclamacions que tenen per objecte la mateixa temàtica i els objectes de les quals guarden una similitud notable. En resposta a totes les sol·licituds prèvies i reclamacions, la persona reclamant ha obtingut informació, ja sigui per la via del dret d'accés o per d'altres mecanismes com el dret de petició, que li permet a bastament resoldre les consultes que ara torna formular de forma reiterada a l'Administració.

Com diem, en aquest supòsit la persona reclamant no vol obtenir informació pública, ans al contrari, la persona reclamant pretén forçar l'Administració a la realització d'unes determinades activitats, en aquest cas relacionades amb l'exercici de les competències que eventualment tingui la Generalitat en matèria d'accessibilitat.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència. Interessat. Sense límits. Inadmissió parcial. Desestimació parcial. Abús de dret. Reclamació contra admissió parcial.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 12 de setembre entra a la GAIP la Reclamació 872/2023, presentada per una persona interessada contra el Departament de Presidència en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 08/08/2023 la persona sol·licitant va presentar la sol·licitud d'accés a informació pública amb el codi de tràmit T1285XJPB, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant Llei 19/2014, del 29 de desembre). La informació sol·licitada és la següent: "*Solicito conocer: 1) detalle completo de las gestiones realizadas con el registro 0599/390/2023 del 5/7/2023 al 6/8/2023, 2) conocer si estos 30 dias han preguntado a la Cap del area de accesibilidad, si*

la Generalitat tiene competencias en exclusiva y propias, que no ha delegado en los municipios y si estas competencias fueron tenidas en cuenta a la hora de elaborar el escrito respuesta del 19/5/2023 al cual se refiere la Sra. Helena en la carta del 28/6/2023, 3) conocer si Presidencia, conociendo que la Generalitat tiene competencias propias, en exclusiva, en materia de accesibilidad, control e inspección, y los Aytos. ejemplo Vendrell, no hace nada, conocer si la Generalitat tiene algún plan para desarrollar sus competencias propias (Ley 13/14 accesibilidad, 30 de octubre) Título 11, art. 4, 4) conocer quién y cómo gestionan las competencias del art. 4 Título 11 (Ley 13/14) si la Generalitat es conocedora que el Vendrell no hace nada si la Generalitat no inspecciona”.

3. La Reclamació presentada el 12 de setembre de 2023 indica que l'Administració no ha resolt la sol·licitud inicial d'informació, ni ha facilitat la informació demanada. Posteriorment, en data 19 de setembre de setembre, la persona reclamant fa arribar a la GAIP la resolució expressa de l'Administració, on consta una admissió parcial de la sol·licitud i una inadmissió parcial de la sol·licitud. Òbviament, aquesta Reclamació, atès que l'Administració estima el dret d'accés i facilita una part de la informació sol·licitada, únicament es centrarà en la part relativa a la inadmissió parcial de la sol·licitud. Juntament amb la resposta de l'Administració, la persona reclamant ja realitza una sèrie d'al·legacions, on explicita que el que demana és informació pública i es queixa de que l'Administració no fa res en aquesta matèria.
4. En data 3 d'octubre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, admissió provisional que es cursada per correu postal a la persona reclamant tal i com ha sol·licitat expressament. En aquesta tramesa postal s'informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que

substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la inadmissió parcial de la reclamació per abusiva

En primer lloc, cal emfasitzar que aquesta Reclamació deriva d'una sol·licitud que està relacionada amb d'altres sol·licituds prèvies i també amb d'altres reclamacions que tenen per objecte la mateixa temàtica i els objectes de les quals guarden una similitud més que notable. En resposta a totes les sol·licituds prèvies i reclamacions, la persona reclamant ha obtingut informació, ja sigui per la via del dret d'accés a la informació pública, o per d'altres mecanismes com el dret de petició, la qual cosa que li permet, actualment i a bastament resoldre les consultes i preguntes que ara torna formular de forma reiterada a l'Administració.

En la resposta que el Departament de Presidència forneix a la persona reclamant en relació amb la seva SAIP s'explicita el següent: "En relació amb el punt 2 de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada, no s'ha admès per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió d'acord amb l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als afectes de l'article 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Concorre aquesta causa d'inadmissió atès que les gestions concretes que els treballadors duen a terme per fer la feina i/o entre departaments o unitats directives no tenen la consideració d'informació pública".

Certament, el punt 2 de la sol·licitud d'accés es refereix al següent: "*2) conocer si estos 30 días han preguntado a la Cap del área de accesibilidad, si la Generalitat tiene competencias en exclusiva y propias, que no ha delegado en los municipios y si estas competencias fueron tenidas en cuenta a la hora de elaborar el escrito respuesta del 19/5/2023 al cual se refiere la Sra. Helena en la carta del 28/6/2023*".

Cal tenir en compte que sobre aquesta mateixa qüestió, és a dir, sobre les eventuais competències en matèria d'accessibilitat que tingui atribuïdes la Generalitat de Catalunya, la persona reclamant ja ha sol·licitat i ha rebut de resposta de l'Administració en moltes altres ocasions. En algunes d'aquestes ocasions passades també s'ha presentat reclamació davant la GAIP al fil de les respostes rebudes, atès que la persona reclamant no les considerava satisfactòries. En el cas que ara ens ocupa, és pertinent tenir en compte que, d'acord amb la informació proporcionada pel propi reclamant en d'altres expedients íntimament relacionats amb el que ara ens resollem (vegeu la Resolució de la GAIP 782/2023, de 31 d'agost, derivada de la reclamació feta per la mateixa persona sol·licitant amb número 771/2023), la Generalitat de Catalunya, el dia 28 de juny de 2023 ja li va comunicar el següent: "En nom del M. Hble. Sr Pere Aragonès i Garcia, president de la Generalitat de Catalunya, i per indicació seva, responem a les últimes cartes rebudes en referència a les vies per denunciar en matèria d'accessibilitat i a diverses peticions d'entrevista amb membres del Govern de la Generalitat per abordar la discriminació de les persones amb discapacitat en l'àmbit de la practica esportiva. Des de la Generalitat de Catalunya ja se us ha contestat el que exposeu en aquestes

tres cartes amb anterioritat, concretament en la carta del dia 19 de maig de 2023. En aquella carta ja vam exposar-vos la normativa i les raons per les quals no escau que la Generalitat de Catalunya assumeixi novament les denúncies d'accessibilitat, i vam informar-vos que en casos puntuals, si consideràveu que hi havia manca d'actuació de les administracions locals, podíeu fer servir les vies legals adreçades a la ciutadania per presentar una queixa i reclamar l'actuació. Per últim, us comuniquem que si les respostes de les administracions no us semblen les adequades, sabeu que podeu presentar la vostra queixa a la Sindica de Greuges”.

Malgrat les al·legacions formulades per ella presentades, en aquest cas, és obvi que la persona reclamant a través, primer, de la seva sol·licitud d'accés i, després, a través d'aquesta Reclamació no vol obtenir informació pública, ans al contrari, la persona reclamant pretén forçar l'Administració a la realització d'unes determinades activitats, en aquest cas relacionades amb l'exercici de les competències que eventualment tingui la Generalitat en matèria d'accessibilitat.

És palès que la LTAIPBG i l'exercici del dret d'accés no són pas l'instrument idoni per a reivindicar o voler forçar que l'Administració emprengui determinades accions, per legítimes que siguin aquestes pretensions. En aquest cas, com en molts d'altres que ha vingut protagonitzant la mateixa persona reclamant des de la posada en marxa de l'activitat d'aquesta Comissió, l'LTAIPBG s'utilitza de forma esbiaixada (*torticera*). En aquest supòsit, la persona reclamant, com és el cas que ara ens ocupa, pretén orientar o dirigir l'activitat de l'Administració, a través de l'assenyalament de determinades persones a qui ella atribueix determinades responsabilitats exigint-los-hi mantenir reunions o bé exigint-los-hi que desenvolupin alguna activitat concreta.

Això succeeix en aquest ítem de la sol·licitud, a través del qual la persona reclamant pretén saber els motius pels quals s'han tingut o no s'han tingut en compte determinades qüestions a l'hora d'elaborar una determinada comunicació que se li ha dirigit amb anterioritat i on de fet ja se li dona resposta a la pregunta que torna a formular de nou en la SAIP que motiva aquesta reclamació. En aquest supòsit cal tenir en compte, com ja ha afirmat aquesta Comissió en d'altres resolucions (Vegeu per totes la Resolució 0639/2021, d'1 de juliol), que és ben clar que la finalitat de la Reclamació no és demanar informació pública, sinó polemitzar amb el servei del Departament de Presidència de la Generalitat; sens dubte, la persona reclamant és lliure de polemitzar amb qui vulgui, però el dret d'accés a la informació pública no s'ha instituït amb aquesta finalitat.

Es tracta, per tant, d'una sol·licitud abusiva, encara que no ho al·legui el Departament, perquè utilitza un instrument jurídic (la sol·licitud d'informació pública), que ha estat instituït amb una finalitat determinada (obtenir informació pública), per a una finalitat diferent. I aquest caràcter abusiu de la sol·licitud contamina també la Reclamació, que la persona reclamant utilitza amb

finalitats diferents a les pròpies del dret d'accés a la informació pública. L'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública que hagi estat recollida expressament per la legislació de transparència. Això no és obstacle perquè pugui aplicar-se igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol proscriuen l'abús de dret) és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas de la present Reclamació.

Per tot això, és procedent inadmetre aquest ítem de la reclamació perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

3. Sobre la inadmissió de la Reclamació per ser una consulta jurídica

Quant al darrer ítem de la reclamació, "4) *conocer quién y cómo gestionan las competencias del art. 4 Título 11 (Ley 13/14) si la Generalitat es conoecedora que el Vendrell no hace nada si la Generalitat no inspecciona*", la resolució de l'Administració fa constar el següent: "En relació amb el punt 4 de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada, no s'ha admès per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió d'acord amb l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

Concorre aquesta causa d'inadmissió atès que les gestions concretes que els treballadors duen a terme per fer la feina i/o entre departaments o unitats directives no tenen la consideració d'informació pública. No obstant l'anterior, s'informa a la persona sol·licitant que les competències de l'Administració de la Generalitat en relació amb l'accessibilitat es regulen en l'art. 4.2 de la Llei 13/2014. D'altra banda, en referència a com gestiona la Generalitat les competències si un municipi incompleix, és una informació que ja està a l'ordenament jurídic i legal de les normatives vigents en la matèria".

En aquest cas, certament, i atès que estem davant d'una pretensió no referida a la tramitació concreta d'un expedient administratiu on constin les dades merament identificatives dels funcionaris, sinó que és una pregunta que es formula de forma genèrica en relació als òrgans administratius competents, cal inadmetre la reclamació, no pas perquè no sigui informació pública, sinó perquè aquesta informació és objecte de publicitat activa en la seu electrònica del Departament competent en la matèria.

Igualment, cal inadmetre la reclamació pel que fa al punt relatiu a "cómo gestionan las competencias del art. 4. Título 11 (Ley 13/14)", en ser un supòsit que encaixa en allò disposat a l'article 29 de la LTAIPBG, ja que és una consulta jurídica.

4. Sobre la desestimació parcial de la Reclamació

En el punt 3 de la sol·licitud la persona reclamant demana el següent: “3) *conocer si Presidencia, conociendo que la Generalitat tiene competencias propias, en exclusiva, en materia de accesibilidad, control e inspección, y los Aytos. ejemplo Vendrell, no hace nada, conocer si la Generalitat tiene algún plan para desarrollar sus competencias propias (Ley 13/14 accesibilidad, 30 de octubre) Título 11, art. 4*”. En la resposta de l'Administració es fa constar el següent: “En relació amb el punt 3 de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada, no s'ha admès per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió d'acord amb l'article 2, en tant que no es disposa de la informació sol·licitada. Concorre aquesta causa d'inadmissió ates que no es disposa de la informació sol·licitada per la interessada que actualment no es disposa de cap pla”. Aquesta Comissió considera que malgrat que la resposta formal de l'Administració podria haver estat una estimació del dret d'accés, cosa que s'ajustaria millor a les previsions de la LTAIPBG, ja se li està proporcionant la informació reclamada, és a dir, que l'Administració no té la informació, resposta que és perfectament ajustada al dret d'accés. Per tot això, aquesta Comissió considera que cal desestimar aquest punt de la reclamació.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 d'octubre de 2023, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 872/2023, d'acord amb les consideracions fetes als fonaments jurídics 2 i 3.
2. Desestimar parcialment la Reclamació conforme a les consideres fetes al fonament jurídic
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 872/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.